

Pokud chceme číst, není dobré si půjčovat brýle někoho jiného, protože dobře neuvidíme.

Matoušovo evangelium začíná výčtem Ježíšova rodokmenu. To může mnohé odradit a přestanou číst a nedostanou se k důležitým informacím.

Pro židy byl rodokmen velmi důležitý. Bez této znalosti by byli ztraceni. Pyšní se svým rodokmenem.

Čím zaujmout dnešního čtenáře? Určitě ne rodokmenem, protože začneme texty přeskakovat, čteme jen něco a z těchto informací si poskládáme konstrukci pravdy. Oslovujeme lidi tím, co je pro důležité pro nás nebo pro ně? Čím začínáme – jako adventisté – při rozhovoru s lidmi? Asi sobotou, vepřovým, ... = nepodstatnými věcmi, a další informace už lidi zajímat nebudou. Jako první musíme dát to důležité – Ježíše Krista.

Židé očekávali Mesiáše. Očekávání je provázelo po staletí. Představy lidí se někdy zdeformují. A to se stalo. Čekali mocného vysvoboditele, který podrobí Římany a bude vládnout.

Izajáš 7,14.

14 Proto vám dá znamení sám Panovník: Hle, dívka počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je S námi Bůh).

Dostal Ježíš Kristus jméno Imanuel? Pojmenovat něco, co je věčné, může jen Bůh. My používáme přívlastky – Hospodin, Stvořitel atd.

Immanuel je Boží pojmenování, je to v majetku a kompetenci Boha.

Proč se stalo to, co se stalo? Pryč byly zdeformovány představy židů? Něco si vysníme a potom jsme zklamání. Ale příčina zklamání je v nás. Něco chceme, vymyslíme konstrukci a čekáme, že Bůh to udělá. A jsme zklamáni.

„Immanuel“ – máme ho tak nazývat, nebo chtěl pisatel něco důležitého říct?

Jak přistupujeme k naději? Co děláme, když něco očekáváme? Radujeme se nebo ne?

Do Izraelského národa přichází pohané – mudrci z východu. Židé očekávali Mesiáše, ale vůbec nereagovali. Ježíše přišli přivítat pohané. Řekli – viděli jsme hvězdu. Král se bál konkurence, proto svolává moudré muže a ti dosvědčí to, co řekli pohané. Ale zase je ticho – židé Krista nehledají. Pohané donesli dary - a tady se projevuje zkreslení – myslíme si, že byli 3 mudrci kvůli třem darům, ale nikde to není napsáno. Stejně jako říkáme, že Eva vzala jablko, ale ve skutečnosti není řečeno, jaký plod to byl. Něco slyšíme a potom to říkáme a zkomolíme. Proto pohané věděli o Mesiáši a židé ne.

Josef odešel s dítětem do Egypta. Izrael je vysvobozen z Egypta a Král utekl do Egypta, aby se zachránil. To musel být pro židy šok. Má se naplnit naděje Izraele. Čím se zaměstnával Izrael? Čím se zaměstnává dnešní duchovní Izrael? Také čeká Mesiáše, který ukončí dějiny hříchu, zla a bolesti.

Boží dílo by mohlo nabývat větších rozměrů, kdybychom nebyli uzkoprsí, kdybychom mu neustále nediktovali, jak to bude. Kdybychom ho nechali zplnomocnit člověka – jedno z které církve – aby vedl lidi ke Kristu. Všichni máme stejnou startovní čáru (věk, kultura, pohlaví...). Čtěme Písmo.

Díky Pane, že Tvé slovo je vyšší, širší než jak já si myslím.